
Premi Viola

GAUDIS TARDORENCES

Autora: Imma Fuster i Tubella

GAUDIS TARDORENCES

Imatges, veus, paraules i rialles
han deixat al jardí reflex de sol
i un oreig de felicitat vibrant
que ens ha solcat la pell i el pensament.
Ja han marxat tots, mormola l'hora baixa,
fruïm d'aquests instants que ens toca viure
en el cor d'un capvespre especial.

Com han passat els anys, quantes aurores
ens han acaronat amablement.
Com ha girat la roda de la vida
menant-nos a aquest port d'aigües tranquiles,
amb el caliu cabdal d'un fills i uns néts
que són el nostre estel, la nostra força.
i ens fan sentir la sang a dins les venes
brindant-nos vida, somnis i esperances.
És ben plaent el nostre petit món.
Els amics, la família, aquest niu
i un bagatge que ens fibla l'esperit.

Moltes vegades, la felicitat
no és com un galopar un cavall sens brida.
A cops, tot és serè, molt més senzill.
És la tardor vesrida de tendresa,
és l'univers subtil dels qui estimem,
és la sentor d'arrel i saba nova,
és sentir-nos a prop del que és humà
i, al mateix temps, d'allò que és sublim,
és alçar els ulls al cel amb el cor nu
i saber descobrir la faç de Déu
com ens somriu i ens parla amb veu callada.
És respirar l'armònica cadència
d'aquest goig que ens bressola suaument,
és agrair, en silenci, el que tenim
i amb els ulls cluc poder veure la Llum,
mentre un mantell finíssim i eteri
ens eixuga les llàgrimes de l'ànima
i ens embolca al recer de l'hora baixa.